

רע"פ 77/23 - גלובל גרין גרופ (אך דוד) בע"מ, יגדל אך נגד יעקב ירקוני, הוועדה המקומית לתכנון ולבניה שוהם

בית המשפט העליון

רע"פ 77/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשים: 1. גלובל גרין גרופ (אך דוד) בע"מ
2. יגדל אך

נ ג ד

המשיבים: 1. יעקב ירקוני
2. הוועדה המקומית לתכנון ולבניה שוהם

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד ב-עתפ"ב 14483-09-22 מיום
21.12.2022 שניתן על ידי השופט ע' דרויאן-גמליאל;
ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים: עו"ד שחר הררי; עו"ד אור קוטלר

בשם המשיבים: עו"ד ג'ומעה בדראן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (השופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-עתפ"ב
14483-09-22 מיום 21.12.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום (השופט ה'
אבו-שחאדה) ב-בב"נ 20305-04-18 מיום 16.8.2022.

2. בתמציתית יתואר, כי המבקשים החזיקו בעבר ברישיון עסק להפעלת מטמנת פסולת באזור התעשייה פארק
שוהם, המצוי בתחום אחריות המשיבים. לימים, רישיון העסק פקע, אולם המבקשים המשיכו לפעול באתר. על רקע

האמור, התנהלו ועודם מתנהלים, בין המשיבים למבקשים, הליכים משפטיים רבים.

בעניינו, ביום 29.5.2018 בית משפט השלום (השופטת ר' גלט) נעתר לבקשת המשיבים והוציא נגד המבקשים צו הפסקה שיפוטי להפסקת עבודה ושימוש באתר (להלן: הצו הראשון) לפי סעיף 236 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק). בית המשפט שב ועמד על החלטתו, אף לאחר שנשמעו בפניו עדויות, בהתאם לפסק דינו של בית משפט זה (רע"פ 5584/18). בהמשך, נדחתה בקשת המשיבים למתן צו מאסר וקנס נגד המבקשים לפי פקודת ביזיון בית המשפט בשל הפרת הצו הראשון, משנקבע כי הדרך המתאימה היא לפי סעיף 237 לחוק. ערעורים על החלטה זו נדחו, וההחלטה נותרה על כנה.

ביום 16.8.2022 בית משפט השלום אישר הוצאת צו להריסת עבודה או הפסקת שימוש בניגוד לצו הפסקה שיפוטי לפי סעיף 237 לחוק (להלן: הצו השני). בהחלטה הותר למשיבים לבצע את הצו השני בעצמם, היה ולא תבוצע הריסה עצמית תוך 21 יום. ערעור על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, וביום 16.1.2023 - הושלם ביצוע הצוהשני.

עוד יצוין, כי ביום 17.1.2018 הוגש נגד המבקשים כתב אישום שעניינו עבירות בנייה אסורה ושימוש אסור בגין פעילותם במטמנה. בהמשך, ביום 16.9.2019 כתב האישום תוקן והוסף אישום שעניינו אי קיום הצו הראשון לפי סעיף 246 לחוק (ת"ב 38946-01-18).

3. הבקשה שלפניי הוגשה ביום 2.1.2023, ובה טענות שונות על תוקפו של הצו. בצדה, אף הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע הצו אשר נדחתה בהחלטתי מיום 3.1.2023. לאחר שבוצע הצו, כאמור לעיל, המבקשים מיקדו את הבקשה בטענה כי "לא ניתן להוציא צו מנהלי [...]. כאשר קיים כתב אישום תלוי ועומד באותו העניין בדיוק". ביסוד הטענה, נטען כי יש להחיל על מתן צו לפי סעיף 237 לחוק את ההגבלות של סעיף 219(ב)(1) לחוק שלפיו לא יינתן צו מנהלי אם הוגש כתב אישום בגין אותם מעשים; וכך אף בהתאם לסעיף 149(6) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 שלפיו לא יתקיים הליך פלילי מקביל נגד נאשם בגין אותה מסכת עובדתית ובגין אותן עבירות. לבסוף, משבוצע הצו, כאמור, מבוקש "להורות למשיבים למחוק עבירה זו מכתב האישום".

מנגד, לעמדת המשיבים משבוצע הצו יש לדחות את הבקשה על הסף. לגופן של טענות, נטען בין היתר, כי בעוד שישנה הגבלה על מתן צו לפי סעיף 219(ב)(1) לחוק, אין הגבלה כזו בלשון החוק בסעיף 237 לחוק. עוד הודגש כי מדובר בהליכים שונים מהותית, סעיף 219(ב)(1) לחוק עניינו צו מנהלי להפסקת שימוש, ואילו סעיף 237 לחוק עניינו צו לאכיפת צו שיפוטי.

4. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 1331/23 אבו חג'ג' נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה - עיריית טייבה, פסקה 6 (21.2.2023)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר מקרים חריגים אלה.

משבוצע הצו - עיקר טענות המבקשים הן בגדר סוגיות תיאורטיות אשר אינן מחייבות דיון והכרעה בנסיבות

ענייננו, ומטעם זה בלבד יש לדחות הבקשה (רע"פ 3059/22 אבו עלי נ' מדינת ישראל, פסקאות 14-16 (6.12.2022)). בנוסף, סעד של מחיקת עבירה מכתב האישום התבקש רק בתשובת המבקשים לאחר שבוצע הצו. ההליך שלפניי, בקשה במסגרת "גלגול שלישי" שעניינה צו הריסה, אינו האכסניה המתאימה לדון בעבירה שיוחסה למבקשים בכתב אישום שהוגש נגדם בהליך אחר, כאמור.

5. זאת ועוד אחרת, התנהלות המבקשים בהליכים, מטילה צל כבד על טענתם כי ביצוע הצו ופינוי אתר המטמנה גרם להם לעיוות דין. כך, בין היתר, בעוד שהמבקשים רצו לבקש עיכוב ביצוע הצו והצהירו בפה מלא כי "האתר סגור ולא פעיל משנת 2018"; לאמיתו של דבר, המבקשים החליטו על דעת עצמם אלו פעילויות ואילו מבנים כפופים לצו ואלו מוחרגים ממנו. על סמך התנהלות המבקשים בהליכים, בית המשפט המחוזי קבע באופן נחרץ בפסק דינו:

"לא ניתן לעבור בשתיקה על התנהגותם של המערערים [המבקשים - י' א'], גם במסגרת הליך זה, בו ביזו ביודעין ובמכוון החלטות מפורשות בהן דחיתי את בקשותיהם לעיכוב ביצוע - בתי המשפט מורים ומצווים, והמערערים בשלהם. בשלב זה של ההליכים ולנוכח החלטות מפורשות, התנהגות זו אינה יכולה למצוא בסיס בנימוק משפטי מתוחכם או בערפל פסיקתי - אין היא אלא מעשי הפקרות, שלא לומר ביריונות." (ההדגשות הוספו - י' א')

בפי המבקשים טענות על עיוות דין שנגרם להם כתוצאה מביצוע הצו, זאת בעוד שהתנהלותם מלמדת על זלזול עמוק כלפי החלטות הרשויות ובתי המשפט - בבחינת 'טובל ושרץ בידו' (רע"פ 5335/19 פלד נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה, פסקה 15 (14.8.2019)). במקרים המתאימים, התנהלות שכזו עלולה לעלות כדי חוסר ניקיון כפיים באופן המשליך על בחינת טענות המבקשים והשלכותיהן, ואשר עשוי בנסיבות המתאימות להוות כטעם לדחיית הבקשה על הסף (ראו: רע"פ 7573/19 מוסא נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה משרד האוצר, פסקה 3 (19.11.2019); רע"פ 726/15 אלנקיב נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה לוד, פסקה 5 (29.1.2015); רע"פ 6996/06 אלתר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (9.11.2006)).

6. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ה' באדר התשפ"ג (26.2.2023).

ש ו פ ט